

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๑

วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ประเด็นวินิจฉัย

๑. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติขึ้นโดยระบุเพียงเลขมาตราแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย แต่มิได้ระบุสาระสำคัญที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

๒. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ (๑) ประกอบมาตรา ๔๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ หรือไม่

ความเห็น

สำหรับประเด็นข้อ ๑ เห็นว่า ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเป็นการโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติที่ศาลปกครองสูงสุดจะใช้บังคับแก่คดีนั้นตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มิใช่เรื่องที่บทบัญญัติของกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กรณีย่อมเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายใดสนับสนุนให้กระทำได้อันเป็นเรื่องที่ศาลหรือคู่ความในคดีไม่อาจยกขึ้นโต้แย้งเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ แม้จะมีการกล่าวอ้างอีกข้อหนึ่งว่าเนื้อหาของกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาด้วยก็ไม่ทำให้ผลเปลี่ยนแปลง เพราะการที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับปัญหาข้อใดไว้เป็นประเด็นวินิจฉัย จำต้องพิจารณาเป็นประเด็น ๆ ไป มิใช่รับวินิจฉัยประเด็นใดได้แล้วจะเลยไปวินิจฉัยในประเด็นที่รับวินิจฉัยไม่ได้ไปด้วย จึงมีความเห็นว่าไม่สมควรวินิจฉัยให้

ส่วนประเด็นข้อ ๒ มีปัญหาว่าพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ (๑)

ประกอบมาตรา ๔๘ ที่กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติไว้ว่าจะต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด จะเป็นการขัดต่อหลักความเสมอภาคหรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ หรือไม่ เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติที่กล่าวถึงตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญไว้หลายอย่าง บางตำแหน่งก็กำหนดคุณสมบัติไว้ว่า “ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด” เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๐๑ (๑) สมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๑๕ (๑) รัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๗๔ (๑) เป็นต้น แต่บางตำแหน่งก็ได้กำหนดไว้เช่นนี้ แสดงให้เห็นว่า รัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีความสำคัญเป็นพิเศษที่ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด ส่วนตำแหน่งที่มีได้ระบุไว้ก็เป็นเรื่องฝ่ายนิติบัญญัติจะพิจารณากำหนดได้ตามที่เห็นสมควร ซึ่งมีตำแหน่งหลายประเภทที่กำหนดโดยพระราชบัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด เช่น ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ ผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นต้น นับว่าฝ่ายนิติบัญญัติได้เล็งเห็นความสำคัญว่า ผู้ดำรงตำแหน่งบางประเภทต้องมีความผูกพันเป็นพิเศษกับราชอาณาจักรไทยโดยต้องมีสัญชาติไทยมาตั้งแต่เกิด มิใช่ได้สัญชาติไทยในภายหลัง ดังนี้ การกำหนดคุณสมบัติของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติไว้ว่าจะต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด แม้จะดูเสมือนเป็นการเลือกปฏิบัติแต่ก็มีไม่ใช่ว่าการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ (๑) ประกอบมาตรา ๔๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ